

Prima instanță: C. Vîrlan

Instanța de apel: L. Bulgac, N. Craiu și M. Guzun

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție
Î N C H E I E R E

15 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecător:

Svetlana Novac

Judecătorii:

Oleg Sternioală și Tatiana Vieru,

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Procuratura Centru, mun. Chișinău, în interesele Academiei de Știință a Moldovei (Institutul de Chimie) împotriva Societății pe Acțiuni „Monolit” privind rezilierea contractului și încasarea sumelor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, prin care apelul declarat de Academia de Știință a Moldovei Institutul de Chimie a fost admis, fiind casată parțial hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2014, cu pronunțarea în partea casată o nouă hotărîre.

A C O N S T A T A T:

La 22 septembrie 2011, procurorul sectorului Centru, mun. Chisinău, a înaintat în instanța de judecată cerere de chemare în judecată în interesele Academiei de Știință a Moldovei (Institutul de Chimie) împotriva Societății pe Acțiuni „Monolit” privind rezilierea contractului și încasarea sumelor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 03 aprilie 2007, Institutul de Chimie al Academiei de Științe din Moldova și Societate pe Acțiuni „Monolit” au încheiat contractul de cofinanțare a proiectului de transfer tehnologic „Implementarea tehnologiilor inovaționale în construcții cu consum redus de energie”. Ulterior, în baza pct. 14 al contractului nominalizat, la 20 februarie 2009, între părți a fost

încheiat contractul de colaborare, supraveghere științifică și metodică a implementării noilor compoziții de tencuire a suprafețelor interioare a clădirilor.

Reclamantul a punctat că potrivit prevederilor pct. 1 lit. c) al contractului susmenționat, reclamantul urma să transmită la balanța contabilă a Societății pe Acțiuni „Monolit” cantitățile de materiale (eter de celuloză Tylouse MH 600 10 PU în cantitate de 1000 kg, acid citricum în cantitate de 100 kg și detergent „Univers cantitate de 300 pachete), procurat în baza contractului nr. 9T din 02 aprilie 2007 din surse bugetare și co-finanțare, pentru a optimiza producerea materialului nou obținut în baza realizării proiectului de transfer tehnologic (amestec de tencuire) în condiții industriale. La fel, conform pct. 2 lit. c), Societate pe Acțiuni „Monolit” era obligat să deconteze la contul Institutului de Chimie a 15% din venitul anual obținut sau 2,5% din volumul de producere.

A mai precizat reclamantul că în baza facturii fiscale seria EE nr. 549075 din 31 martie 2009, Institutul de Chimie al Academiei de Științe a Moldovei a transmis către Societatea pe Acțiuni „Monolit” 1000 kg de acid de celuloză Tylouse MH600, la prețul de 153895 lei, 100 kg de acid citric în valoare de 2 160 lei și 300 pachete de detergent „Universal” la prețul de 2376 lei, mărfuri în valoare totală de 158 431 lei.

Potrivit contractului din 20 februarie 2009, Societatea pe Acțiuni „Monolit” are ca obiectiv decontarea pe contul Institutului de Chimie al Academiei de Științe a Moldovei 15% din venitul anual obținut sau 2,5% din volumul de producere a amestecurilor uscate în baza brevetului de invenție nr. 3252MD, fapt ce nu a fost executat de pîrît pentru perioada anilor 2009-2010.

Totodată, reclamantul a specificat că încercările de a soluționa litigiul pe cale extrajudiciară nu s-au soldat cu succes.

Pe parcursul examinării cauzei, reclamantul a înaintat o cerere de majorare a pretențiilor.

În cadrul ședinței de judecată a primei instanțe din 30 iulie 2014 reclamantul a înaintat o altă cerere prin care și-a concretizat pretențiile (f.d. 142).

Solicită reclamantul rezilierea contractului de colaborare, supraveghere științifică și metodică a noilor compoziții de tencuire a suprafețelor interioare a clădirilor din 20 februarie 2009, încheiat între Institutul de Chimie al AȘM și Societatea pe Acțiuni „Monolit”, încasarea din contul pîrîtului a sumei de 158 431 lei sau restituirea materialelor în natură în cantitatea și calitatea conform facturii fiscale seria EE nr. 549075 din 31 martie 2009 și încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Monolit” 2,5 % din volumul de producere a amestecurilor uscate produse în baza brevetului de invenție nr. 3252 MD fabricate din eter de celuloză „Tylouse MH 600 10 PU” în sumă de 35 269 lei.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2014, acțiunea înaintată de Procuratura Centru, mun. Chișinău, în interesele Academiei de Știință a Moldovei (Institutul de Chimie) a fost admisă parțial. S-a dispus rezilierea

contractului de colaborare, supraveghere științifică și metodică a implementării noilor compoziții de tencuire a suprafețelor interioare a clădirilor din 20 februarie 2009 încheiat între Institutul de Chimie a AȘM și SA „Monolit” cu încasarea de la ultimul a sumei de 35 269 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

La 05 august 2014, în temeiul art. 360, alin. (1) CPC Institutul de Chimie al Academiei de Știință a Moldovei fiind parte în proces, în interesele căruia în prima instanță a acționat Procurorul sectorului Centru, mun. Chișinău, a contestat cu apel hotărârea primei instanțe.

Prin deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 apelul declarat de Academia de Știință a Moldovei Institutul de Chimie a fost admis. A fost casată parțial hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 30 iulie 2012, în partea respingerii capătului de cerere privind încasarea sumei de 158 431 lei, emițându-se în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost admis capătul de cerere nominalizat și s-a dispus încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Monolit” în beneficiul Institutului de Chimie al Academiei de Științe din Moldova suma de 158 431 lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. S-a dispus încasarea din contul Societății pe Acțiuni „Monolit” a sumei de 3364,75 lei – cu titlu de taxă de stat dintre care suma de 793 lei în beneficiul Institutului de Chimie al Academiei de Științe din Moldova și suma de 2571 lei în beneficiul statului.

La 10 februarie 2015 Societatea pe Acțiuni „Monolit” a contestat cu recurs decizia instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece, instanța de judecată nu a constatat și elucidat toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Instanța de recurs reiterează prevederile art. 434 CPC, care statuează expres că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Copia deciziei motivate a instanței de apel a fost recepționată de către recurent la 11 decembrie 2014 (f.d. 181), iar recursul a fost declarat la 10 februarie 2015.

Prin urmare, instanța de recurs constată că recursul a fost declarat în termen.

În adresa Curții Supreme de Justiție, la 02 aprilie 2015 a parvenit referința înaintată de Institutul de Chimie al Academiei de Știință a Moldovei la cererea de recurs declarată de Societatea pe Acțiuni „Monolit”.

În conformitate cu prevederile art. 439, alin. (2) și (3) CPC după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul

neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursurilor, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit”, este inadmisibil.

În conformitate cu dispoziția art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că, temeiurile recursului declarat, nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC. Mai mult decît atît, cauza a fost judecată cu respectarea normelor de drept material și procesual, iar recursul fiind vădit neîntemeiat.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC al RM, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume la lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că, potrivit art. 440, alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 CPC și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Astfel, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că „... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes” (cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, aplicînd corespunzător normele de drept material și respectînd normele de

drept procedural, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție,

D I S P U N E:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Monolit”, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Svetlana Novac

Judecătorii

Oleg Sternioală

Tatiana Vieru